

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 נובמבר 2011

תח"ע 31545-09 מ.י. ענף תנועה ת"א ו' [redacted]

בפני כב' השופט מאיר דרורי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם [redacted]

תכרעת דין

פיהמ"ש מזכה את הנאשם מחמת הספק

הנאשם מואשם בנהיגה בשכרות עקב סירובו לתת דגימה של אוויר נשוף. במעשים אלה עבר הנאשם על הוראות סעיפים 62(3) ו 64 לפקודת התעבורה תשיכ"א-1961.

בטרם אדון בתיק לגופו מן הראוי שכתב האישום ישקף את עובדות המקרה. במקרה דנן, אין מחלוקת כי הנאשם לא סרב לתת בדיקה של אוויר נשוף שכן נשף 15 פעמים. אם התביעה סבורה כי הנאשם הכשיל את הבדיקה יש לציין זאת במפורש בכתב האישום. לגופו של עניין,

אין מחלוקת בין הצדדים בנקודות הבאות:

1. מפעיל הינשוף לא ראה את הנאשם נוהג וכן לא הסביר לו את משמעות הסירוב או הכשלת הבדיקה, אלא אך ורק הסביר לו כיצד לנשוף.
2. הנאשם נשף 15 פעמים. הוצגו לביחמ"ש 3 פלטים שמספרם הסידורי הוא 113, 114 ו-116. פלט 115 לא הוצג לביחמ"ש. לפיכך אין לדעת אם שייך לנאשם זה, או לנהג אחר.
3. מברון המאפיינים בוצע על משטח עפר הנראה בתמונה (נ1).

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 נובמבר 2011

תח"ע 31545-09 מ.י. ענף תנועה ת"א נ'

4. עקיבא בניחו השוטר שעצר את רכב הנאשם הוא זה שלכאורה הבהיר לנאשם את חובתו לבצע את הבדיקה על פי עמוד (3) בת(6). החסבר ניתן לנאשם בשעה 2:55.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לטענת המאשימה, הנאשם הכשיל את הבדיקה. לפיכך יש לראותו כאדם המסרב להיבדק. אין חובה להציע לנאשם בנסיבות אלה בדיקת דם. לפיכך, עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לטענת ההגנה, הנאשם היה בעצירה בעת שניגש אליו השוטר. הנאשם לא סרב, אלא נשף 15 פעמים. יתרה מזו הנאשם ביקש לבצע בדיקת דם ונזחה. כמו כן, לאחר האירוע התאפשר לנאשם לנהוג ברכבו לביתו. לפיכך לא עבר כל עבירה.

בית המשפט קובע כי לא שוכנע מעובי לספק סידי כי הובהר לנאשם כי מי שלא מצליח בבדיקה נחשב סרבן, וכי דינו הוא דיין נהג תנהג בשכרות, זאת מן הנימוקים הבאים:

1. כאשר נהג מוכן לבצע בדיקת נשיפה ונושף כפי שהיה במקרה זה, מפעיל הינושף חייב להסביר לנהג כי הוא מכשיל את הבדיקה ובכך שלא נושף כדאוי. וכי במקרה זה חשב שיכור על כל המשמעות החוקית הנובעת מחתנתהגות זו. שכן הוא היחיד שיכול לדעת אם הנהג הכשיל את הבדיקה או שמדובר בסיבות אובייקטיביות. במקרה דנן, מפעיל הינושף לא הסביר לנאשם כלל את חובתו לנשוף וכן את השלכות הכישלון.

2. במקרה דנן מי שהסביר לנאשם את חובתו לנשוף הוא המתנדב עקיבא בניחו. מן המסמך ת(6) עולה כי הסביר לנאשם את חובתו לנשוף בשעה 2:55 ואכן הנאשם הבין את ההסבר ונשף 15 פעמים. ברם לא הייתה תוצאה עקב נפח נשיפה לא מספיק.

3. בשום מסמך שהוגש לביהמ"ש לא כתוב במפורש כי הוסבר לנאשם כי אדם שלא מצליח לנשוף נחשב כאחד המסרב להיבדק ודינו שיכור. ביהמ"ש אינו יכול לסמוך על זכרוננו של חעד ביחס לפעולות שנעשו שנתיים לפני מותן העדות.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 נובמבר 2011

ת"ע 31545-09 מ.ג. ענף תנועה ת"א נ' [REDACTED]

4. פלט 115 חסר כך שלא ניתן לדעת אם פלט זה שייך לנאשם או שמדובר בפלט של נהג אחר שהצליח לנשוף.

5. ביהמ"ש זה נתקל בתופעה של צינוריות נשיפה סתומים בניילונים של הפיה. כך שיכול להיות במקרה שנפח הנשיפה לא הספיק עקב תקלה בצינור ולא עקב הכשלה של הנאשם.

6. הנאשם ועד הגנה מטעמו מעידים כי הנאשם היה מוכן לבצע בדיקות נוספות וכן בדיקת דם. שני השוטרים לא מתייחסים לטענה זו. אם לטענתם זה היה המצב היו רושמים זאת. יש לציין כי הנאשם סרב לחתום על הטפסים ויש בכך משום גילוי דעת כי לא הסכים עם תוכנם.

7. בדיקת המאפיינים בוצעה על משטח עפר לא ישר, לא ברור איך אפשר על משטח כזה ללכת עקב בצד אגודל ישר. לפיכך ביהמ"ש לא ניתן במקרה הזה משקל כלשהו למבחן המאפיינים.

8. גם אם השוטרים לא ראו את הנאשם נוהג די שראה את רכבו חונה בסמוך לתחנת הדלק, כדי לדרוש ממנו לבצע בדיקת שכרות. שכן הרכב הגיע למקום זה בנסיעה ומי שנהג בו היה הנאשם.

9. לסיכום ביהמ"ש קובע כי הוכח כי הנאשם נהג ברכבו מהמועדון עד לתחנת הדלק ודי בכך כדי לקבוע כי נהג. ברם לא הוכח כי הנאשם הכשיל את הבדיקה וכן לא הוכח כי הוסבר לו כי מי שמכשיל את הבדיקה נחשב סרבן והינו צפוי לעונשים הקבועים בחוק למי שנוהג בשכרות. לפיכך לא הוכחה אשמתו של הנאשם, לאור קביעתי כי לא ניתן לסמוך על בדיקת המאפיינים, ביהמ"ש מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ב, 15 נובמבר 2011, במעמד הצדדים.

חתימה